

зълъ, срѣщналъ го Пенчо, който отивалъ да си вземе молива, за да си го подрѣже. Пенчо, прѣди да отиде до своя чинъ, съгледалъ, че подъ Антоновото място има разлѣно мастило. Надникналъ надъ чина и що да види! всичкитѣ Антонови тетрадки изпоцапани съ мастило.

Отърчалъ и казаль на Антона. Той щомъ ги видѣлъ и заплакалъ. Звѣнечтѣ билъ за влизане, учениците се събрали въ стаята, слѣдъ тѣхъ дошелъ и учителя. При разпита Атанасъ отведенъжъ се самопризналъ, защото си мислѣлъ, че Пенчо го е видѣлъ, та и да крие, нѣма полза.

За тази погрѣшка Атанаса наказали строго. Слѣдъ наказанието той се обѣщаъ, че нѣма вече да завижда на другаритѣ си за добритѣ имъ успѣхи.

ДѢДРИЦА СВРАКА.

Свраката е черна съ бѣлъ коремъ и е отъ рода на гаргитѣ. Тя е хитра и при това доста крадлива птица: тя мѣкне и крие всичко, що ѝ се попадне.

Свраката може лесно да се опитоми и да се научи да изговаря нѣкои думи. Щомъ научи нѣщо, по цѣлъ день го повтаря, като стара бѣрица.

Слѣдния разказъ може да увѣри всѣкиго въ истинността на горнъто: